

Tu, pored nas

Srbin iz porodice muslimana i srpski baliluk

Piše: Momo JOKŠEVIĆ

Nisam uspeo na fejsbuk profilu obrenovačkog, ubedjen sam i srpskog invazije rata, gospodina Hajrudina Šerifovića, bivšeg vojnika JNA, kojeg čina, nisam upoznao, nije vidišta samo vodnik poput vojnog „pensionera“ Vlajdrage Vlajkovića, da pronađem sledeće vesti.

U Beogradu je, u Bulevaru kralja Aleksandra, uvođene slatkiši ponosno mesdžid je preveden u srpski jezik – meso za kljanjanje, u kojem će “biti da kljanju svi verni muslimani na prostoru Srbije i okoline, Dakle, i Obrenovac”

„Ističu se pojedinci u gotovo svim srpskim medijima, koji kaže: ‘Kazniti’“

„Prvi mesec na posanskom i srpskom televiziju u centru Beograda prisustvovali su predsednik Republike Islamske zajednice u Srbiji Muamer Hadžić, muftija Muamer Zukorlić, poslanik Jahijah Ferhatović. U Beogradu posuij Barakat Šešum i još nekoliko mesdžida koji su pod kontrolom Rijaseta ISZ na čelu sa Seadom Nasulovićem i braćom Jusufspahićem.“

Nisam na momentom fejsbuk profilu Šerifovića pronašao ni informacije

„Da, je Međunarodni za Novi Pazar, koji je u saradju sa Islamske zajednice Srbije, obezbedio adekvatnu odlicu za pacijentkinje koje se odevaju po islamskim propisima Ginekološko - akušerskom osoblju u novopazarškoj opštini Bolnici. Reč je o 200 spavačica i hizdžabe, ukupne vrednosti od oko 3.000 evra. Donator su naglasili da su hizdžab namenjen samo ženama koje se odevaju po islamskim propisima, a da spavačice mogu da konste zive žene bez obzira na veru i način“

No zato sam pre izvesnog vremena na kompjuteru Pišetljiva Hajrudin pronašao na sajtovima plijavičnih skupova protiv akademike vlasti u Srbiji, poglavito protiv mojeg našeg predsednika, kojeg je često dale svoju podršku u Žemunu, ali i takmičio navršao se i moralo dobiti nadređujućim činom, kad kaže da preostavljaju

„Iznak ovaj alkoholičar, vratiće se islamom“ Hajrudin Pišetljiva i njegovu sličnicu, bio je, name, član Islamske SDA. Isterši ga 2009. Hvali se da je u deuriraju Aliju Izmetbegoviću, zvano Čika Aliju“

X.X.X.

Poslednjih februara obišao sam u Banu Luku da se nadam u iznenadnom druženju sloga-za-slogu sagradi. Iseljaku da nosiš umak, ali i poigraš pčinju. Iz Zaječara trudila bih Zlatko Galijaš i Želimir Lesjak, a iz Beograda, osam mense, Blaž Kotarac, Kikan Djordjević, Slobodan Bato Jelić više ne dolazi, a dočekal nas Angel Trajkovski, Coben Obradović, Miro Daniš, Đoko Kaludjerović... Nažalosti, sve nas je nisanje u našoj kafani „Rupa“ pored Hale Bora.

I tuman „Oslobodenje“ He ono mješje koje sam u ratu, a i posle iz Beograda, uređuju, već baljško iz islamskog Sarajeva

Za oko 10 zapade kolunma na stranicu 10 pod nazivom „Komentari“ od 6. veljače (februara) 2018. godine, autora izvesnog „pisca i novinara“, u Srbiji sve prisutnog, Muhameta Bazdulja.

U tekstu počušlišem „Ljubice na žaru“, ovaj „pisac i novinar“, obično „islamske vjeroslužitelj“, lamenitku o novim dokazima vracanja prošlosti na prostire „njegove“ Bosne, naravno kroz krik u pera - mozga islamista u režiji za sve kriju Srbu

Muhu Bazdulja pogodila inicijativa gradjana sela Elezagić kod Bosanske (ima i Hrvatsku) Gradiške, oklik iz Gradiške koja, po njemu, očilo, nije Srpska.

Seljac, naime, tražili da se imenjuj sela promeniti, jer potiče iz vremena Turskog carstva na ovim prostorima i čini čisti turcizam

Musliman Muhamet se nad ovom inicijativom: govorio slopostolno pravoslavnog sela, ščudjava i prav poređenje sa Dorćolom u Beogradu, koji je, po njemu, takođe turcizam. Pa još kaže da na Dorćolu ima najveće pravoslavaca, ali im ne pada na pamet da mu menjaju ime. Naravno Muho ne pomislije da je na Dorćolu „njegova“ džamija

Ide i dalje, pa se ismeva nad Srbima koji su, po njemu, za vreme verskog rata u BiH i neposredno posle njega, planirali da Rogaticu zovu Jajengradom, Jajonjom, Zvonikom... te navodi izvesnog Čolovića koji je sve to napadao, navodeci da su srpska odnosno pravoslavna imena, znatno obetežena turcizmima. Pa kaže vili Muho Bazdulja da su se, uz Miloševića, ovojca vođenja srpski politički lideri prezvali Karadžić i Čosić, a u korenu osa da preuzimaju turcizme

Tako u islamskom „Oslobodenju“ koje izlazi

u Islamskom Sarajevu, piše musliman Muhamet Bazdulj.

Ali, on, takođe, piše i u „srpskoj“ „Politici“. Praktično ima stalnu kolumnu.

I baš kao u islamskom „Oslobodenju“, gde je stasavala i sarajevska izbeglica u Beogradu Ljilja Ugnica Smajlović, i u „Politici“ piše o Srbima i Srbe „naguzuje“. Naravno, kritikuje uvek srpsku vlast, a zalaže se za one iz opozicije. U tekstu pod naslovom „Prvi put s Fojdrom na izboru“, agluge za beogradsku listu „Ne davimo Beograd“

I nikad ne „rečiš“ svoje muslimane, nedaju Bože islamiste i baže o islamskim teroristima da ne govoriš.

To što u islamskom „Oslobodenju“ dobjiva pristup da, rekoh, „naguzuje“ Srbe, ništa čudno. U negativom Islamskom Sarajevu na Srbe više i nema šta, makar i da „tukne“ (zastirovi). Po njima se ništa ne zove, čak je i Gavrilo Princip proglašen teroristom, pa „ugađen“ i sklonjen.

Čudi što mi navodno srpska „Politika“ deye pristup da, takođe, ostane na istom, da li samo „vjerskom“ pravcu

– Baš kao i u slučaju još jednog muslimana, ak obrenovačkog, Hajrudina Šerifovića, izvesnog vojnika i ranog invalida, koji je učen da ratuje i da ubija ako zatreba, koji po istom katu, takođe, „udara“ po Srbima. Onima iz današnje vlasti, ali i svim čim koji su uz današnju vlast. A to znači najoko 65 odsto u celoj Srbiji. Čovek se zatekao u srpskoj „agresorskoj“ armiji, pa nastradio, ali i dalje ostao u Srbiji, a ne u BiH ili Tuzli, da živi, pa mu za ravnateljstvo krivi svi, pogotovo današnja vlast. –

X.X.X.

De svi muslimani, pogoljivo oni u Srbiji, nisu kac Bazdulj, sandžaku kojeg u Islamskom Sarajevu, Alija i Bekir Izmetbegović, Avdic Sidran... poljubljuju, pre svih Emir Kusturica

ili, recimo, Muša Selimović, kojem Srbija Srbija ovih dana obvezuju 35-godišnjicu smrti.

X.X.X.

Priroda - životna sredina i njena (ne)zaštita

Za šaku srebrnjaka

Sroja, zemlja sa površinom od samo 88.361 km², a sa preko 400 izora kvalitetne pitke vode 5.734.000 hektara (0,56 na po stanovnik) najplodnije zemlje, 6 nacionalnih parkova sa netaknutom prirodom, preko 2.000 registrovanih proizvođača organske hrane, 107 reka, oko 30.000 km² šuma..., ali i sa preko 30.000 ljudi koji godišnje premine od najstrašnijih bolesti, zašto?

Ureden sam da je krivac samo jedan. OTPADI! Razne vrste otpada koje se besomrtno bacaju iz neznanja, lične koristi i slično prilika. Velika većina nas ne zna ništa o svesna koliku opasnost predstavlja otpad uopšte a naročito otpad klasifikovan kao opasan. Kada se kaže opasan otpad većina ljudi pomici na radioaktivnost i neke opasne otroke kojima oni nemaju pristup ništo to može imati veze sa njima. Greška, velika! Opasan otpad je, nažalosti, naša svakodnevница i svuda je oko nas a mi nista ne činimo ništa da pridajemo pažnju a i ako kojim slučajem vidimo i čujemo nešto samo okrećemo glavu na drugu stranu kao da se sve te dešava na Marsu a ne u našem komšiluku iitekako ulice na sve nas

Poznato je da se još za vreme Titove Jugoslavije uvozio opasan otpad za „debelje“ pare i deponovao kod nas. To traje i dan danas kao i nebezbedno deponovanje opasnog otpada domaćeg porekla. Istreno ne vidiš prestanak toga ako smo mi građani ovako inertni i dok je ljudi koji za šaku srebrnjaka mogu činiti tako nešto. Možda bi i razumeo (tačnije ne) da neko za šaku srebrnjaka hoca, zakopava, pak... opasan otpad u Srbiji a on i porodica žive u Kanadi, ovako ne mogu razumeti postupke pojedincata koji žive sa porodicama luđe lođe jer ni šaka ni milion šaka srebrnjaka ne mogu pomoci kada se desne bolesti.

Šta mislite zašto „zapadnjaci“ tako plaćaju samo da se reše opasan otpad? Zašto se prave bombe sa osiromašenim uranijumom i bacaju samo na zemlje „trećeg sveta“? Zašto npr. u

Onaj Meša, kojeg je, i lada se moglo nasiuti, Islamsko Sarajevo protjeralo, a u Srbiji ga privatili i zaštitili Dobrica Čosić i Branko Pešić.

Tada su se islamski mediji, poput današnjeg islamskog „Oslobodenja“ (jat je i „Dnevni avaz“), reč je o sarajevskom nedjeljniku „Sveti“, naprijedovali pišući:

– Ostali smi bez Savića i Repčića, pa možemo i bez Meša Selimovića.

Pisac velikih romana „Derviš i smrт“ i „Tvrđava“ se pred smrću pismom obratio Srpskoj akademiji nauka i umetnosti u kojem je, između ostalog, napisao:

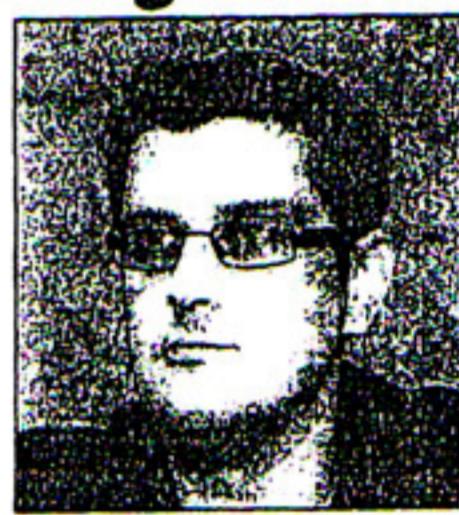
Predsednik Opštine Obrenovac za „Palež“ Sad privrednici traže radnike

Piše: Miroslav ČUČKOVIĆ

ni kilometri, da za nekoliko sekundi - za nekoliko metara, budu na Banjkoj petli i da stope ne osnovnim kordonima ka zapadu. Etočno, eksplosivna mesta gde će se plasirati robe iz Obrenovca.

Robe za predstavnik „Kako je Banj“ neprimjereno turčopunjači koji će se upradavati u modernizaciju i nastavak rane prenesene i bliske, je našto našta sinoć učinjeno. Kompanija

Piše: Toni GOLJA

obrazovanje i vještu IC, ima svest o tome razmisla o tome, o direktori, moraju upropasćavaju život i životne sredine njega njegove dece. Zato što su obavešteni i svesni, kliču opasnost predstavlja bilo kakav otpad, neto da dozvole nikome i ničemu da ih izloži bilo kakvom riziku.

Opština Obrenovac je donela veoma dobitan lokalni zakon koji će negativni uticaj na prijavi nezakonsko bacanje otpada sa 50 dinara a po počinu kaznili sa 30.000 dinara. Ja sam malo modifikovao zakon i uveo kazne razrede tako da ova visina kazne ostane za fizika i bacanje otpada iz gepeka i autoparkova, ali kazne za pravna lica i komercijski stvari mogu biti kažnjen milionskim kaznama. Ovo se, uavno, odnosi samo na običan-komunalni i na neopasan otpad, dok bi za opasan otpad ka morale biti daleko veće i ne samo novčane.

U svakom slučaju mi građani moramo udgovornosti i svest o tome i bez izuzetaka pravilo kakovitosti radnji, bez obzira da li dobili neku nagradu ili ne, moramo gledati i savesno odbacivanje otpada, kao na dva napad na naše zdravje i zdravje naše deci, to nam nije potrebna nikakva nagrada, na nagrada je zdravje.